

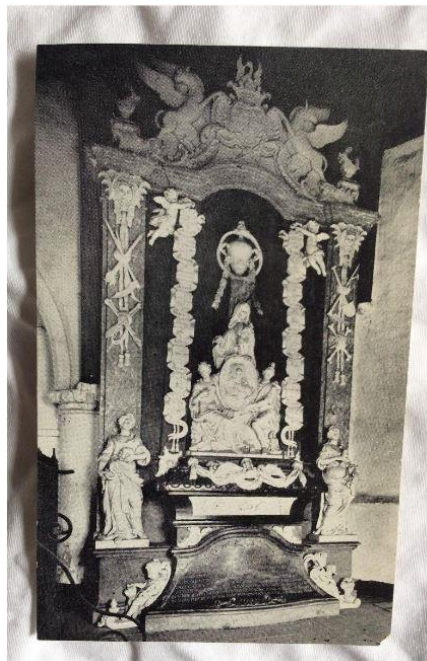
Lee van Jewan van Bet en het spook in de Adriaanskerk.

Lena van der Linde, roepnaam Lee, werd eind negentiende eeuw in Dreischor geboren en woonde er haar hele leven. Ter onderscheid van de vele Van der Lindes was ze in het dorp bekend als 'Lee van Jewan van Bet'. Ze was de oudste van de drie kinderen van vader en moeder Van der Linde.

Haar vader, op een karig loon werkzaam in de landbouw, overleed toen Lee elf was. Om de kost te verdienen, want sociale voorzieningen waren er niet, pakte haar moeder, van geboorte ook een Van der Linde, allerlei werkjes aan. En waar nodig hielpen de kinderen. Zo veegde Lee, eens in de week, na schooltijd alvast de Adriaanskerk, zodat haar moeder later in de week meteen kon beginnen de stenen vloer te dweilen.

De elfjarige Lee vond het geen pretje om alleen in de grote kerk te werken. 's Zomers ging dat nog wel, maar in de herfst en winter als het al vroeg donker was, vond ze het angstaanjagend. Want elektrisch licht was er nog niet in de kerk dus veegde ze bij het licht van een brandende lantaarn stukje bij beetje de kerkvloer aan. Op zekere dag hoorde, al vegend, met regelmatige tussenpozen geklop. Onder de vloer. Vlakbij de preekstoel. In paniek holde ze naar huis, schreeuwend tot haar moeder: 'ik ga nooit meer naar die kerk, want het spookt er.' Omdat Lee de lantaarn niet had gedoofd en de kerkdeur niet had afgesloten, ging moeder Van der Linde naar de kerk, en waarachtig ze hoorde het geklop ook. Zij haalde er enkele leden van de kerkenraad bij, maar ook die konden aanvankelijk geen verklaring geven voor het spookachtige geluid. Ze dachten echter dat het misschien afkomstig was uit de ambachtsheerlijke grafkelder waarin de stoffelijke resten lagen van enkele notabelen: de gebroeders Jan en Cornelis Danielsz. Ockersse en neef Pieter Mogge.

De zware zerk van de grafkelder werd gelicht en het raadsel was opgelost. De grafruimte stond gedeeltelijk onder water, waardoor de kisten waren gaan drijven en van tijd tot tijd tegen elkaar stootten. Het water bleek afkomstig van de tegen de kerk gelegen regenbak en lekte door de scheidingsmuur de grafkelder in. Na herstel van de scheidingsmuur en het droogmaken van het graf was het afgelopen met het spookachtige geklop en kregen de broers Ockersse en neef Pieter Mogge weer rust.

Bronnenlijst

- . Artikel uit het tijdschrift van de Vereniging Stad en Lande.
- . Opgetekend door Rinus van Langeraad K.A.zn. uit Hoofddorp uit de mond van de in 1915 in Dreischor geboren mevr. N.Z.J. van Langeraad.
- . Bewerking: Frans Verkuijen voor De Reisenaar nr 50.